

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Milan Rossi a přísedících Jany Čermákové a Mgr. Karla Čelikovského v hlavním líčení konaném v Praze dne 16.06.2016 **t a k t o :**

Obžalovaná

B [REDACTED] K [REDACTED],

nar. [REDACTED] ve [REDACTED] nezaměstnanou, trvale bytem [REDACTED]

je vinna, že

v období nejméně od ledna 2011 do 28. 7. 2015, kdy byla zadržena a byly u ní provedeny domovní prohlídky, prostřednictvím inzertních serverů v síti Internet, lákala dívky k poskytování sexuálních služeb za úplatu v privátu [REDACTED] v bytě na adrese [REDACTED] [REDACTED] nezjištěno, či na jiných místech v rámci služeb typu "escort", a takto zjednané dívky vyfotografovala a fotografie umístila na internetové stránky www.[REDACTED].cz a na různé erotické portály, zajišťovala jim reklamu a domlouvala jim zákaznicky, stanovila podmínky, za kterých budou prostituci provozovat včetně pracovní doby a též ceny za poskytované sexuální služby, načež dívky sexuální služby za úplatu skutečně poskytovaly a polovinu ze svého výdělku a 3.600 Kč měsíčně a 200 Kč denně navíc odevzdávaly obviněné, konkrétně nejméně

1. F [REDACTED] K [REDACTED] která v roce 2013 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 240.000 Kč,
2. K [REDACTED] F [REDACTED] nar. [REDACTED] alias I [REDACTED] která v období od ledna 2012 do září 2012 a dále od prosince 2013 do června 2014 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 150.000 Kč,

3. J. I. nar. alias A. která v období od ledna roku 2011 do srpna 2011 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 250.000 Kč,
4. Z. S. nar. alias A. která v období od ledna 2014 do března 2014 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 90.000 Kč,
5. T. J. nar. alias K. která v období od dubna 2015 do května 2015 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 60.000 Kč,
6. K. T. nar. alias A. která v období května 2014 do srpna 2014 a dále od května 2015 do června 2015 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 300.000 Kč,
7. K. K. nar. alias B. která v období července roku 2011 do ledna 2012 a dále v červnu 2015 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 500.000 Kč,
8. K. H. nar. která v období od května 2015 do června 2015 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 35.000 Kč,
9. N. H. nar. alias L. která v období od dubna 2015 do 24. 6. 2015 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 75.000 Kč,
10. N. P. nar. alias A. která v období od února 2015 do dubna 2015 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 65.000 Kč,
11. T. K. nar. alias E. která v prosinci 2014 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 15.000 Kč,
12. A. N. nar. alias S. která v období od října 2014 do listopadu 2014 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 25.000 Kč,
13. S. K. nar. alias N. E. která v období od 22. 7. 2015 do 24. 7. 2015 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 14.000 Kč,
14. P. H. nar. alias K. která ve dnech 3. a 4. dubna 2015 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 4.500 Kč,
15. A. T. nar. alias N. která ve dnech 22. a 23. listopadu 2014 a 9. a 10. 2. 2015 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 9.000 Kč,
16. K. V. nar. která v období září 2014 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 20.000 Kč,
17. M. K. nar. která v období dubna 2015 až 28.7.2015 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 100.000 Kč,

tudíž takto získala částku ve výši nejméně 1.927.500 Kč a k tomu od každé z dívek, která sexuální služby poskytovala ještě 200 Kč denně a 3.600 Kč měsíčně,

tedy: jiného zjednala a zlákala k provozování prostituce, z prostituce provozované jiným kořistila a čin spáchala v úmyslu získat pro sebe značný prospěch.

č í m ž   s p á c h a l a

zločin **kuplířství** podle § 189 odst. 1 alinea první, alinea druhá trestního zákoníku, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

a   o d s u z u j e   s e

Podle § 189 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se uložený trest odnětí svobody **podmínečně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let.**

Podle § 70 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k trestu propadnutí věci:

1. notebook zn. Lenovo, v. č. WB 13680873 (položka č. 1 DP)
2. MT Nokia C2330 – IMEI 358303031050079 + baterie + flash disk zn. Kingstone 1 Gb (položka č. 2 DP)
3. notebook zn. HP Compag nx9020, č. CNF50104BW stříbrno černé barvy (položka č. 3 DP)
4. MT zn. Nokia 6700, imei 353790047288070 + baterie + SIM karta T-Mobile č. 8942001107018473048 + USB card Reader s micro CD adaptérem s kartou Transcend 2 GB + diář stříbrný s fialovým hřbetem
5. MT Nokia 6700c, IMEI 356943038681012 + baterie + SIM karta T-Mobile č. 8942001290228581139 + micro SD karta 128 MB, MT Samsung duos, bílé barvy, IMEI 357947063899406 + baterie + 2x SIM T-Mobile, MZ zn. Nokia N97, stříbrné barvy, IMEI 353391048505289 + baterie + SIM T-Mobile
6. 2 popsané listy A4 linkované – ozn. ceník, otázky, pravidla
7. 2x SD karta zn. Transcend a Kingstone
8. 2x poznámkový sešit A4
9. diář z r. 2014 černé barvy, poznámkový blok A5
10. externí hard disc zn. Samsung č. E3A9JJHDB0097E
11. notebook stříbrné barvy zn. HP + kabel
12. MT zn. Nokia, bílo stříbrné barvy, IMEI 353757/04795634/5 a akumulátorem
13. stříbrný diář Hello Kitty
14. MT Nokia RM 470, stříbrno černé barvy, s. č. E4EC1057E622, MT zn. Nokia černé barvy 113, IMEI 353855/05/202508/8+ SIM karta Sazka mobil, MT MOBISTEL č. EL600, IMEI 352394041748972, růžové barvy bez SIM karty
15. fotoaparát Samsung č. 082TC90Z40032OK
16. nájemní smlouva na byt Anglická 8, Praha 8
17. zápisník velikosti A5, na titulní straně kůň
18. Flash zn. DHL, žluté barvy ve tvaru auta
19. 2x flash – hyperX 64 GB + A data C008/4GB
20. notebook zn. HP 530, s. n. CND7392ZJZ
21. 3x zápisník, 4 listy A5

Podle § 70 odst. 1 tr. zákoníku k trestu propadnutí věci, tj. finanční částky 200.100,- .

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázaný a zjištěný skutkový stav tak, jak je podrobně rozepsán ve výroku rozsudku. Ten je shodný (s výjimkou doplněných bodů 16-17 rozsudku) s tím, pro který bylo proti obžalované zahájeno a rozšířeno trestní stíhání a poté na ni podána obžaloba. Byl zjištěn a prokázán výpověď obžalované – plným doznáním jednání, o kterém se domníval, že není trestné, když sama poskytovala sexuální služby na privátu a později převzala zaběhlý privát i s inzercí, a žádná děvčata k sexu nenutila násilím, nevydírala je, a dělila se s nimi o zisk i náklady., snažila se v rámci možností s nimi udržovat kamarádké vztahy, tykala si s nimi a prostřednictvím aktivní inzerce jim umožňovala dobré výdělků, výpověďmi zjednaných prostitutek, podstatou zajištěných věcí při domovních prohlídkách na privátu (dva notebooky, pět mobilních telefonů se SIM kartami, dvě paměťové SD karty, jeden flash disk, čtečka karet s paměťovou kartou a písemnosti – ceník a pravidla - jedná se o návod pro dívky a ceník, diáře s rozpisy dívek na každý den, přehledy vydělaných a odevzdaných částek a inzeráty se sexuálně motivovaným podtextem) v bytě obžalované (dva notebooky, externí harddisk, čtyři mobilní telefony a SIM karty, fotoaparát, tři flash disky, nájemní smlouvy, zápisníky a diáře a finanční hotovost ve výši 199.000 Kč), znaleckým posudkem z oboru kybernetiky se závěry, z nichž je zřejmé, že obviněná v bytě provozovala erotický privát (Harddisk notebooku zn. Lenovo, odňatého v privátu, obsahoval fotografie dívek, včetně jejich jmen, některé fotografie jsou upravené – dívky mají rozostřené obličej. Na harddisku notebooku zn. Hitachi, rovněž odňatého v privátu, byly zjištěny obdobné soubory, stejně jako na některých mobilních telefonech a paměťových kartách. Z kontaktů v některých telefonech je patrné, že byly užívány jako provozní telefony privátu. Na harddiscích notebooků zn. Hewlett Packard, jež byly odňaty v bydlišti obžalované, byly zjištěny erotické fotografie svlečených dívek a z paměti je patrné, že uživatel navštěvoval erotické portály na internetu. Z adresáře mobilního telefonu zn. Mobistel je opět patrné, že sloužil jako provozní mobilní telefon privátu),

Dále z Obvodním soudem pro Prahu 2 nařízených odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu telefonních čísel [redacted] a [redacted] která byla prokazatelně v užívání obžalované, dále telefonního čísla [redacted] které bylo provozním telefonním číslem privátu, a e-mailového účtu [redacted]@seznam.cz. Z hlediska trestné činnosti probíhal zájmový telekomunikační provoz zejména na telefonním čísle privátu a na telefonním čísle obžalované [redacted] i na e-mailovém účtu. Z odposlechů je patrné, že B. [redacted] K. [redacted] skutečně přijímala na telefonním čísle [redacted] objednávky klientů a posléze pracovnice o příchozích klientech informovala.

Všechny postupně zjednané dívky ve svých výpovědích potvrdily způsob zjednání a osobu, která je zjedнала. Uvedly také skutečnost, že poskytování erotických služeb v rámci privátních, ale i eskortních služeb bylo dobrovolné, stejně tak jako práce na privátu, i přechod z eskortních služeb na privát a opačně. Všechny shodně uvedly, že odevzdávaly polovinu peněz, které za poskytnuté sexuální služby dostaly od klientů, sumy vydělaných peněz musely evidovat v diáři na stole u obžalované v době, kdy byl klient ve sprše a zaplatil předem, stejně jako počet zákazníků na zvláštní papírky uložené na nočních stolcích, které každý večer odevzdávaly. Pokud jde o eskortní služby - obžalovaná evidovala sumu, která byla předem dohodnuta s klientem za objednané služby a náklady cestování. Vydělaly-li si dívky více peněz za nadstandartní (dohodnuté ale předem neinzerované služby na internetu či

v telefonním hovoru), tyto peníze jim zůstávaly. Peníze odevzdávaly celé osobně obžalované, a pokud tam výjimečně nebyl, tak do šuplíku v kuchyni a jejich polovina a nadstandardy jim pak byla vyplaceny až po zavírací době v hotovosti. Služby si evidovaly u obžalované, požadovala striktně nejméně 3 směny v týdnu. Na privátu byly většinou 3 dívky. V bytě byly 3 ložnice, každá z dívek měla na začátku směny přidělen jeden z nich na celý den. Musely pravidelně měnit po klientovi prostěradlo a vytírat v koupelně.

Takto shodně vypověděly Z [redacted] S [redacted] T [redacted] J [redacted] K [redacted] T [redacted] K [redacted] K [redacted] K [redacted] H [redacted] N [redacted] H [redacted] N [redacted] P [redacted] T [redacted] K [redacted] A [redacted] N [redacted] S [redacted] K [redacted] P [redacted] H [redacted] a A [redacted] T [redacted] ([redacted]).

Odlíšné výpovědi poskytly M [redacted] R [redacted] K [redacted] V [redacted] a A [redacted] H [redacted]. Ty odmítly z důvodu nebezpečí způsobení trestního stíhání své osobě v přípravném řízení vysvětlení podat. V protokolech není důvod odmítnutí blíže specifikován. Lze se tedy jen domnívat, že to bylo pro možné stíhání pro jednání spočívající v daňových únicích. V hlavním líčení se dostavivší svědkyně V [redacted] rozhodla vypovídat a uvedla, že když hledala práci, tak koukala po privátech. Byla to její první zkušenost. Poprvé komunikovala na [redacted] s obžalovanou. Byla tam na konci srpna do začátku října 2014. Byla tam nárazově, jen když měla čas, protože studovala. Maximálně tam mohla být 2x do týdne. Nadstandardní služby nedělala. Nepočítala, kolik si celkem vydělala. Odváděla sumu na nějakou inzerci, ale už neví, jakou. Myslí si, že se ta částka platila měsíčně. (Víme-li, že 2 x do týdne při průměrném nejnižším výdělku 2.000,- Kč denně, svědkyně v období posledního týdne v srpnu a v září 2014 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 10x2.000,- Kč = 20.000 Kč).

Odlíšně vypověděla i M [redacted] K [redacted]. Formou úředního záznamu o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu se orgány činné v trestním řízení dozvěděly, že v bytě pouze bydlela, neví o tom, že by v něm dívky poskytovaly sexuální služby.

Z výpovědí Z [redacted] S [redacted] a T [redacted] J [redacted] však vyplynulo již v přípravném řízení, že M [redacted] K [redacted] je kamarádkou obžalované, občas vyřizovala objednávky klientů, a v privátu rovněž poskytovala sexuální služby, a to pod jménem V [redacted].

Nakonec v hlavním líčení i tato svědkyně poskytla soudu živý obrázek života na privátu, když poučena jako svědkyně uvedla, že vše, co dělala, bylo dobrovolné. Nikdy jinou podobnou zkušenost neměla. Odváděla určitou částku za to, že v tom pokoji byla a zbytek peněz bylo jejich. Za nájem platila 50% z toho základního výdělku za dobu, za kterou jsem si pronajímala pokoj. Byla to paušální částka. Peníze se odváděly denně. Když tam nebyla vůbec, tak se nic neplatilo. Když nepřišel žádný klient, tak se taky nic neplatilo. Focena pro inzerci jsem byla. Inzerci si platily samy. Na placení inzerce se podílela, byla to částka měsíčně. Byla to částka pořád stejná, kolem 3 tis. Kč. Mohla si kontrolovat, zda je dostatečně inzerována, ale moc to nesledovala. Nevzpomene si, kolik mohla vydělat celkově, na policii byla ve stresu, sumy jim říkala, ale vymyslela si to, byla ve stresu a nechtěla nikomu přitížit. Nikým jí ale vyhrožováno v mezidobí nebylo. Výpověď na policii není pravdivá. Volala pak zpětně na policii. To, co se dělo na pokoji nebyl vždy sex, byly to i masáže. To, co jsem dělala na pokoji, bylo v mé režii. K privátu se dostala přes inzerát. Jako první mluvila s paní

obžalovanou. V privátu jsem působila pár měsíců, třeba 4. V té době studovala. Byla to střední škola. Docházela tam ve svém volném čase. Po telefonu se dozvěděla, že za ní přijde klient. Ten telefon tam byl a zvedal ho zrovna ten, kdo měl čas. Vše dělala dobrovolně.

Obžalovaná B. K. potvrdila, že v minulosti sama poskytovala sexuální služby za úplatu, proto ji později ostatní slečny požádaly, zda by jim nezajišťovala zázemí, tedy neprónajímala jim byt, souhlasila. Nevěděla, že se jedná o trestnou činnost, neboť takových privátů je po mnoho. S dívkami měla uzavřené podnájemní smlouvy a platily jí 3.600 Kč měsíčně, a k tomu asi polovinu z každé částky, kterou jim zaplatil zákazník za poskytnutou službu. S provozem privátu totiž měla vysoké náklady, hradila nájemné, energie, pracovní pomůcky, zajišťovala reklamu a inzerci. Měsíčně ji vyšel chod privátu na 70.000 Kč až 80.000 Kč. Před provedením domovní prohlídky uvažovala o tom, že tuto činnost ukončí a bude poskytovat krátkodobé ubytování cizincům. Pokud jde o odňatou částku 200.000 Kč, uvedla, že se jedná o peníze, které zdědila po otci a chtěla je použít na koupi auta, které potřebuje, aby mohla vozit prádlo do čistírny. Svého jednání lituje. Byla sama s dcerou a byl to snadný výdělek. Měla tam nejdříve jednu slečnu, pak dvě slečny. Pak jedna slečna měla platit polovinu nájmu, pak dala inzerát, že přijme kolegyně a slečny, které měly zájem si vydělat, tak docházely. Ze začátku slečny nemusely platit nic. Náklady byly postupně vysoké, i co se týče inzerce, tak poslední rok a půl chtěla, aby si zaplatili částku za inzerci. Částka 200,-Kč na den byla režie, za ty se kupovaly sprchové gely, papírové ubrusky, lubrikační gely, čistící prostředky, ochranné pomůcky. Částka 3600,-Kč byly náklady za měsíc jako takové. V roce 2011 byla nájemní smlouva vedena na někoho jiného. Nájem byl cca téměř 20 tis. Kč plus energie. Nájem platila vkladem na účet v bance v hotovosti. Chodila do Komerční banky. Něco si našetřila za dobu své činnosti a to použila na rekonstrukci a zařízení bytu a . Byla to suma mezi 150-170 tis. Kč. Inzerci platila asi 30 tis. Kč měsíčně za prezentaci na inzertním serveru. Ta inzerce od začátku byla v řádech 5 tis. Kč, pak 7.800,-Kč, těch 30.000,- Kč to bylo asi tři roky zpátky. V roce 2011 jsme byly na . pak jsme se přestěhovaly do . předtím tam byl privát a ona byla nucena provozovatelem inzertního serveru převzít i nasmlouvanou inzerci. Inzerci platila hotově. Placením někdy pověřila i slečny. Pokud šly slečny něco koupit, třeba když něco došlo, toaletní papír apod., tak si braly peníze z kasy. Pravidla privátu nastavila ona. Pokud přišla slečna na inzerát, tak byla seznámena s tím, jak práce funguje, že jí musí udělat fotky, že je možno být i bez fotek, ale to moc pánové nemusí. Vždy chtěla, aby tam byly tři slečny na den.

Obžalovanou usvědčují ze spáchání trestné činnosti prakticky shodné svědecké výpovědi prostitutek Ilustrujícím způsobem pravidla zjednání, nastavení pravidel chodu privátu a eskortů a platební morálku popisuje svědkyně F. K. jejíž údaje jsou ve smyslu ust. § 55 odst. 2 trestního řádu utajeny, a z jejíhož podnětu byly zahájeny úkony trestního řízení. Ta vypověděla, že o privátu se dozvěděla z internetu v roce 2013, odpověděla na inzerát a dala si schůzku se ženou. Z inzerátu pochopila, že se jedná o poskytování sexuálních služeb za úplatu, a s tím na schůzku šla. Žena, která vystupovala pod jménem D. jí řekla, že za hodinu poskytnutých služeb si má účtovat 1.500 Kč, za půlhodinu asi 1.100 Kč. Pokud jde o službu eskort, tato stála 3.000 Kč na hodinu. Tyto částky byly pevně stanoveny, nesměla je upravovat.

Peníze, které vydělala první den, se uložily do depozitu k D [REDACTED] která by si je ponechala v případě, když by již svědkyně nepřišla do práce. Veškeré příplatky si mohla ponechat. Vydělané peníze vždy nejprve odevzdala D [REDACTED] a teprve poté dostala svůj podíl, tedy 50% z peněz a příplatky, které se psaly zvlášť. D [REDACTED] byla v privátu přítomna stále, a peníze se jí odevzdávaly ihned poté, kdy je dívka převzala od klienta a ještě předtím, než mu poskytla služby. D [REDACTED] dívky také dávaly peníze za reklamu, jednalo se o částku 3.600 Kč měsíčně. Svědkyně si v privátu vydělala kolem 60.000 Kč měsíčně, z čehož přibližně třetinu tvořily příplatky, a přibližně 40.000 Kč měsíčně odevzdala obviněné. Na chod privátu, tedy na energie, hygienické potřeby a podobně už dívky nepřispívaly. (nejprve za přítomnosti svědkyně v roce 2013 v privátu, později ano- částkou 200,- denně a částka 3.600,- Kč byla používána stále na inzerci). Byt, v němž byl privát provozován, má dispozice 5+kk, sexuální služby se poskytovaly ve 3 pokojích. Dívky měly reklamu na různých erotických portálech a u inzerátů bylo telefonní číslo na D [REDACTED]. Klient zatelefonoval D [REDACTED] a objednal se. Svědkyně působila v privátu celkem půl roku, a nebyla spokojená. Ve srovnání s jinými priváty odváděly dívky více peněz, neboť jinde neexistují zmiňované depozity, které jim obžalovaná často nevyplatila, a ani její jednání svědkyně nehodnotila jako vsřícné.

V hlavním líčení, kdy byla slyšena z důvodu utajení přes telefon s modulací hlasu z utajené místnosti soudu, svědkyně zdůraznila, že období, kdy byla na privátu, bylo půlroční a výdělek mohl být poloviční oproti uváděnému v přípravném řízení. Odpovídá to spíše, než ten zprůměrovaný, který podepsala, a který prováděla tehdy s komisařkou. Proto soud použil do výrokové části rozsudku formulaci: „ F [REDACTED] K [REDACTED] která v roce 2013 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 240.000 Kč“.

Stejným způsobem modulovala svoji výpověď J [REDACTED] T [REDACTED] alias A [REDACTED] která nejprve uvedla, že na privátu pracovala v období od roku 2011 asi rok a půl, měsíčně si pro sebe vydělala asi 20.000 Kč až 30.000 Kč, a u hlavního líčení upřesnila, že to bylo v období od ledna roku 2011 do srpna 2011. Proto místo původních 500.000,- Kč soud uznal za reálné, že obžalované odevzdala částku ve výši nejméně 250.000 Kč. Služby jim plánovala po domluvě s nimi G [REDACTED]. Klienty jim domlouvala G [REDACTED] přes telefon, který měla zpravidla u sebe, a to buď přímo v privátu, nebo doma. Pouze výjimečně ho v privátu nechala, aby hovory vyřizovala některá z dívek. Objednaného klienta si vyzvedla dívka, na pokoji se s ním domluvila na požadovaných službách, a peníze odevzdala G [REDACTED] která jí vyplatila polovinu. Obdobné to bylo i s eskortem.

Stejným způsobem modulovala svoji výpověď K [REDACTED] K [REDACTED], alias [REDACTED] když nejprve uvedla, že na privátu pracovala v období roku 2011 a u hlavního líčení upřesnila, že to bylo v období července roku 2011 do ledna 2012 a dále v červnu 2015. Částku, kterou odevzdala obžalované částku však shodně vypočetla na výši nejméně 500.000 Kč, protože za den vydělala v horším dnu 5.000,- až 8.000,- Kč a v lepším dnu 10.000,- až 15.000,- Kč a byla v podniku 20 dnů v měsíci, tak měsíčně vydělala 130 – 170.000,- Kč.

Mimo svědkyň – pracovnic privátu – soud provedl důkaz výpovědí svědka J [REDACTED] K [REDACTED] kamaráda obžalované, který uvedl, že věděl o tom, že obžalovaná provozuje privát [REDACTED] v [REDACTED]. Sama hradila nájemné bytu, zajišťovala dívkám inzerci a

vyřizovala objednávky klientů. To probíhalo tak, že klient zatelefonoval na číslo, které měla obviněná u sebe, a domluvil si schůzku. Za hodinu sexuálních služeb klient zaplatil okolo 1.000 Kč a příplatky za další služby. Určitou část z toho, vyjma příplatků, musely odvést obžalované. Ta posléze z peněz hradila nájmené, inzerci a vodu. Provozem privátu si obžalovaná vydělávala akorát na živobytí, provoz byl drahý, proto neměla nic ušetřeno. Dívkám v privátu se představovala jako G [REDACTED]

Svědkyň K [REDACTED] F [REDACTED] usvědčuje obžalovanou tím, že přibližně v lednu 2012 hledala na internetu práci, odpověděla na některé inzeráty, domluvila si několik pohovorů, ale nakonec šla pouze na jediný, a to do [REDACTED]. Nabídka práce se týkala poskytování sexuálních služeb. V privátu ji pak přijala přímo majitelka, která se jí představila jako G [REDACTED]. Sdělila jí, že když se do privátu dostaví klient, dívka si ho vyzvedne, odvede do pokoje, kde se domluví na službách, poté ho zavede do koupelny, G [REDACTED] odevzdá všechny peníze a připraví pokoj. Směny určovala G [REDACTED] po domluvě s dívkami, musely pracovat alespoň tři dny v týdnu a jeden víkend v měsíci. Ceny také určovala G [REDACTED] hodina byla za 1.500 Kč, půlhodina nejprve za 1.000 Kč, později za 1.100 Kč, příplatky za 500 Kč a eskort za 2.000 Kč na hodinu. Polovinu vydělané částky a všechny příplatky si dívky ponechávaly, zbytek odváděly obžalované. Gábina také rozhodovala o pokutách a dívky jí rovněž platily peníze za inzerci, a to 200 Kč denně a 3.600 Kč měsíčně. Svědkyně v privátu pracovala od ledna do září 2012 a posléze ještě od prosince 2013 do června 2014, pro sebe vydělala přibližně 150.000 Kč.

V bydlišti obžalované a v samotném privátu byly policejním orgánem na základě soudem řádně vydaných příkazů k domovním prohlídkám odňaty dva notebooky, externí harddisk, čtyři mobilní telefony a SIM karty, fotoaparát, tři flash disky, nájemní smlouvy, zápisníky a diáře a finanční hotovost ve výši 199.000 Kč. + 1.100,-Kč a veškerá odňatá elektronika byla podrobena znaleckému zkoumání z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, kdy ze znaleckého posudku je zřejmé, že obžalovaná v bytě provozovala erotický privát a všechny věci nesou stopy denního užívání za účelem provozu privátu a jejich stáří odpovídá typu techniky pořízené v době provozování privátu. V privátu [REDACTED] byly při domovní prohlídce odňaty dva notebooky, pět mobilních telefonů se SIM kartami, dvě paměťové SD karty, jeden flash disk, čtečka karet s paměťovou kartou a písemnosti – ceník a pravidla.

Harddisk notebooku zn. Lenovo, odňatý v privátu, obsahoval fotografie dívek, včetně jejich jmen, některé fotografie jsou upravené – dívky mají rozostřené obličeje. Na harddisku notebooku zn. Hitachi, rovněž odňatého v privátu, byly zjištěny obdobné soubory, stejně jako na některých mobilních telefonech a paměťových kartách. Z kontaktů v některých telefonech je patrné, že byly užívány jako provozní telefony privátu. Na harddiscích notebooků zn. Hewlett Packard, jež byly odňaty v bydlišti obviněné, byly zjištěny erotické fotografie svlečených dívek a z paměti je patrné, že uživatel navštěvoval erotické portály na internetu. Z adresáře mobilního telefonu zn. Mobistel je opět patrné, že sloužil jako provozní mobilní telefon privátu. I vyhodnocením ostatních věcí, které byly při domovních prohlídkách odňaty, soud zjistil, že se jedná o bezprostředně s trestnou činností související listiny - návod pro dívky a ceník, diáře s rozpisem dívek na každý den, přehledy vydělaných a odevzdaných částek a inzeráty se sexuálně motivovaným podtextem.

Pokud jde o tuto finanční hotovost, hovořila obžalovaná po propuštění ze zadržení, tedy v okamžiku, kdy již věděla, že je proti ní trestní řízení vedeno a pro jaké jednání, telefonicky s J. K. a H. P. o tom, že odňaté peníze dlouho šetřila a domlouvá, jak by orgánům činným v trestním řízení prokázala, že nepochází z trestné činnosti. Z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu je patrné, že peníze pocházejí z trestné činnosti a nejedná se ani o peníze z dědictví, ani o půjčku.

Policejní orgán vyhodnotil i ostatní věci, které byly při domovních prohlídkách odňaty. Jedná se o návod pro dívky a ceník, diáře s rozpisy dívek na každý den, přehledy vydělaných a odevzdaných částek a inzeráty se sexuálně motivovaným podtextem.

Ve věci byl Obvodním soudem pro Prahu 2 nařízen odposlech a záznam telekomunikačního provozu telefonních čísel [redacted] a [redacted] která užívá obviněná, dále telefonního čísla [redacted] které bylo provozním telefonním číslem privátu, a e-mailového účtu [redacted]@seznam.cz. Z hlediska trestné činnosti probíhal zájmový telekomunikační provoz zejména na telefonním čísle privátu a na telefonním čísle obžalované [redacted] i na e-mailovém účtu. Z odposlechů je patrné, že obžalovaná B. K. skutečně přijímala na telefonním čísle [redacted] objednávky klientů a posléze pracovnice o příchozích klientech informovala.

Obžalovaná již v přípravném řízení doložila náklady na provoz privátu, které soud ve shodě s policejním orgánem vyhodnotil tak, že dospěl k závěru, že činily 687.109 Kč. Z dokladů je patrné, že obžalovaná hradila nájemné ale i energie v hotovosti – vkladem na účet společnosti, se kterými měla uzavřeny řádné a platné nájemní smlouvy či smlouvy o dodávkách energii, z čehož logicky vyplývá při absenci jiného prokazatelného a tvrzeného příjmu, že se jednalo o peníze, které jí odevzdaly pracovnice privátu, jež si je vydělaly prostitucí.

Tvrdí-li obžalovaná, že nemusela zlákat, sjednat nebo najmout dívky k poskytování sexuálních služeb a zdůrazňuje, že všechny svědkyně shodně potvrdily, že je žádným způsobem nezlákala, a že provozovat prostituci se rozhodly samy před jakýmkoliv kontaktem s obžalovanou, soud se zabýval podrobně touto obhajobou. Kromě toho má obžalovaná potažmo za to, že prostřednictvím webových stránek a inzerčních serverů ani nikoho k prostituci reálně zlákat nelze. Bylo prokázáno, že to ona sama prostřednictvím služeb erotických placených portálů umístila inzerát s odkazem na možnost poskytovat sexuální služby v privátu. Za ně pravidelně platila. Dále umisťovala fotografie a popisné legendy k děvčatům na internetové stránky privátu. Je logické, že když někdo prohlíží na inzerčních serverech sekce práce v erotice, pak si nelze představit, že by se k nim dostal někdo, kdo už se předtím pro takovou práci sám nerozhodl. Obžalovaná tvrdí, že v souladu s ustálenou judikaturou nejsou majetkovým prospěchem z provozované prostituce náklady pachatele, které bezprostředně nesouvisely s provozováním prostituce, např. nájemné za bytový prostor a další s tím související náklady. Svědkyně rovněž potvrdily, že si jako vykořisťované obžalovanou rozhodně nepřipadaly. Provozování prostituce není trestným činem, a proto nemůže být trestným činem ani její jednání spočívající v tom, že jinému provozování prostituce umožnila. Obžalovaná předtím vedla a nyní vede řádný život. Od srpna loňského

roku provozuje živnost v oboru podnikání s realitami, správy nemovitostí. Týká se to zprostředkování krátkodobých pobytů pro zahraniční hosty.

Obžalovaná neměla v předmětné době žádné zaměstnání ani jiný legální příjem, což je dostatečně zřejmé jednak z odposlechů telefonních hovorů, jednak ze zprávy ČSSZ, ovšem přesto, jak je patrné z pravidelnosti a řádnosti placení nájmu za privát i její byt, pravidelnosti a bezdlužného hrazení níjak malých poplatků z obou bytů účtu, disponovala značnými finančními prostředky.

O tom, že v privátu „[REDAKCE]“ byly poskytovány sexuální služby za úplatu, žádné pochybnosti nevznikají. Provedené důkazy svědčí o tom, že se jednalo o zaběhnutý privát, provozovaný profesionálním způsobem. To ostatně doznává i sama obžalovaná, která nepopírá, že by privát provozovala, ale popírá že by dívky k provozování prostituce lákala a z provozu privátu neobyčejně kořistila. Jak tvrdí, dívkám provozování prostituce pouze umožnila. Toto tvrzení obžalované však odporuje logickému zhodnocení zjištěných skutečností. Skutková zjištění, se opírají o výsledky řady svědkyň - pracovnic privátu a kromě toho měl soud k dispozici řadu objektivních důkazů, o jejichž autentičnosti žádné pochybnosti nevznikají. Jde především o údaje zjištěné z elektroniky zajištěné při domovních prohlídkách provedených v uvedeném privátu a v bytě obžalované. Na základě těchto důkazů obvodní soud dospěl k logickému závěru, že to byla obžalovaná, kdo uvedený privát provozoval. Z výpovědí dívek i ze zajištěných smluv o podnájmu bylo nepochybně prokázáno, že to byla obžalovaná, která uzavírala smlouvy o pronájmu v uvedeném privátu, a smlouvy s jednotlivými dívkami, vzniklé až následně v době, kdy na privátu již působily, byly nepochybně fiktivní. Potvrzovaly totiž skutečnost o placení částek, ke kterým svědkyně shodně dokládaly jiný účel (200,- Kč denně na mycí prostředky a 3.600,- Kč na inzerci). Navíc obžalovaná dívkám zadržovala první celodenní výdělek, ze kterého platila nutné náklady na nezbytnou inzerci dívky a to zejména pro případ, že by druhý den dívka nepřišla. Dále to byla obžalovaná, která dívky pro reklamní účely fotografovala, o čemž svědčí výpovědi dívek a fotodokumentace založená ve spise a byla to rovněž obžalovaná, kdo spravovala fotodokumentaci na webových stránkách privátu, o čemž svědčí jak zajištěná elektronika, tak výpovědi svědkyň. Z výpovědí svědkyň bylo rovněž nepochybně prokázáno, že to byla obžalovaná, která s nimi při nástupu do privátu jednala a sdělila jim podmínky provozu na privátu. Obžalovaná měla ve svém notebooku řadu materiálu vztahujícího se k provozu na tomto privátu, včetně fotografií dívek a ve svém diáři jejich aktuální seznam a jejich přezdívky (umělecká jména) a texty lákající zájemce do tohoto privátu. Obžalovaná zajišťovala chod privátu po personální i materiální stránce, což je ostatně zřejmé i z odposlechu jejích telefonních hovorů, které jsou v tomto směru výstižné.

Dodatečný způsob řešení poskytování prostoru pro sexuální služby nájmem pokojů, a tvrzením, že bylo jejich věcí, co na pokojí dělají, je zavádějící a přistoupit na ni by bylo naivní (jak se snažila nejprve policii tvrdit svědkyně M [REDAKCE] K [REDAKCE]) protože smlouvami o podnájmu bylo zjevně zakrýváno, že ve skutečnosti jsou dívkám pronajímány pokoje za účelem provozování prostituce a kořistění z ní. Z výpovědí svědkyň jasně vyplývá, že v pokojích přebývaly nikoliv za účelem bydlení, nýbrž za účelem poskytování sexuálních služeb klientům a že ze získaného výdělku odevzdávaly část do šuplíku v bytě nebo přímo obžalované. Smlouvy o podnájmu pokoje tedy nesledovaly proklamovaný účel a cíl, neboť se

nejednalo o podnájem pokoje za účelem bydlení a dívky také ani naplatily nájem uvedený ve smlouvě, nýbrž pokoje jim byly pronajaty za účelem provozování prostituce a odevzdávání výtěžku z ní. To je naprosto zřejmé i z toho, že ve čtyřpokojovém bytě „pracovalo“ cca 3-5 dívek, které, jak vyplývá z jejich výpovědí, si pokoje navzájem rozpočítaly a půjčovaly a využívaly, podle toho jak „pracovaly“ a měly klienty. Obžalovaná prováděla tzv. vstupní pohovory se zájemkyněmi, přičemž ne všechny dívky tuto činnost již v minulosti prováděly, a ne všechny byly plnoleté.

Je třeba zdůraznit, že pod pojmem zjednání k provozování prostituce chápe právní teorie uzavření jakékoliv smlouvy, jejímž obsahem je provádění sexuálních služeb, i když tento úmysl nemusí být ve smlouvě přímo vyjádřen. Může jít např. o smlouvu, že žena bude pracovat jako společnice, servírka, barová tanečnice apod. V daném případě se obdobně formálně jednalo o smlouvy o podnájem, avšak ve skutečnosti se jednalo o smlouvy o provozování prostituce a odevzdávání výtěžku z ní. Všechny svědkyně uvedly, že do privátu nastoupily na základě inzerátu na nabídku práce v erotice, a poté vždy jednaly s obžalovanou, která je fotografovala. Dle ustálené judikatury je přitom nerozhodné, zda osoba, která byla k prostituci najata, s prostitucí začíná, nebo ji již v minulosti provozovala. Již tím, že jiného zjednala a najala k provozování prostituce, naplnila obžalovaná znaky skutkové podstaty trestného činu kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku. Trestného činu kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku, se totiž se dopustí ten, kdo jiného přiměje, zjedná, najme, zláká nebo svede k provozování prostituce nebo kdo kořistí z prostituce provozované jiným.

Kromě toho, že obžalovaná již tím, že jiné zjednala, najala k provozování prostituce naplnila znaky skutkové podstaty přečinu kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku (alinei první), naplnila znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu i tím, že z prostituce provozované jinými kořistila. Obžalovaná chod privátu zajišťovala po personální i materiální stránce, a to profesionálním způsobem, pod záminkou pronajímání pokojů, přičemž je logické, že tak činila za účelem zisku z prostituce provozované jinými. O tom, že dívky poskytovaly sexuální služby za úplatu a že část jejich výtěžku odevzdávaly obžalované, žádné pochybnosti nevznikají. Soud důkazně zjistil, že se jednalo o polovinu výtěžku za sexuální služby. O tom, že se jednalo o polovinu výtěžku za poskytnuté sexuální služby svědčí řada logických a přesvědčivých výpovědí svědkyň. Dívky mohly tyto platby sice považovat za platbu za pronájem pokoje, ovšem ve skutečnosti se jednalo o odvod z výtěžku, získaného z prostituce provozované v daném pokoji, o čemž svědčí i výše odevzdávaných částek. Ostatně z výpovědí svědkyň vyplynulo, že ani jiné peníze neměly. Pokud se přitom necítily vykořisťované, jak se hájí obžalovaná, nemá tato okolnost z hlediska použité právní kvalifikace význam. Pokud obžalovaná tvrdí, že dívkám pouze umožňovala provozovat prostituci, a že z jimi odváděných peněz hradila nájem bytu a služby spojené s provozem bytu, které měly přesahovat částku 70.000,- Kč měsíčně, s tímto tvrzením souhlasit nelze, protože výnosy, které měla z provozování privátu, tuto částku zjevně přesáhly, a to, aniž by v té době sama pracovala. Tomu odpovídají i výpovědi dívek o počtu děvčat pracujících v privátu, počtu jejich klientů a době provozování privátu a výši odevzdávaných částek, např. svědkyně K [redacted] K [redacted] připustila, že si mohla na privátu vydělat 500.000,- Kč. Svědkyně T [redacted] částku 250.000,- Kč, či příkladmo svědkyně T [redacted] částku 300.000,- Kč.. Lze proto uzavřít, že soud zjistil, že obžalovaná z provozování prostituce jinými též kořistila, a

proto i tím naplnila znaky skutkové podstaty trestného činu kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku.

Podle kvalifikované skutkové podstaty § 189 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, se vyžaduje, aby pachatel činu uvedeného v odstavci 1 takový čin spáchal v úmyslu získat pro sebe nebo jiného značný majetkový prospěch. Svědkyně své výpovědi učiněné do úředního záznamu v přípravném řízení často měnily (K██████, T██████) u hlavního líčení zejména o odevzdávaných částkách vypovídaly mlhavě a neurčitě. Úřední záznamy o výpovědích svědkyň z přípravného řízení bylo možno v řízení před soudem použít čtením pouze u nepřítomných svědkyň, a proto soudu nezbylo, než vycházet z výpovědí svědkyň učiněných v hlavním líčení, které však umožnily stanovit toliko nižší výši prospěchu, který obžalovaná z prostituce provozované na tomto privátu mohla získat.

Není důležité, zda si obžalovaná připadala jako kuplířka či nikoliv a zda si dívky připadaly vykořisťované či nikoliv (to mohlo mít význam eventuelně z hlediska úvahy o trestu), nicméně i z takto vedeného dokazování soud vyvodil následující skutkové a právní závěry.

Na základě všech provedených důkazů bylo prokázáno, že nejméně od roku 2011 do 28.7.2015 obžalovaná B██████ K██████ samostatně zjedнала dívky k provozování prostituce, tedy k nabízení sexuálních služeb a jejich výkonu v privátu a při eskortech, neboť z díkce inzerátů popsaných svědecky samotnými prostitutkami, stejně tak jako z internetové prezentace bylo potencionálním zájemkyním o tuto práci logickým a slovním výkladem jasné, že jde o prezentaci s nabídkou sexu a prostituce. Při osobním setkání obžalované se zájemkyní pak byly předem jasné domluveny podmínky k poskytování sexuálních služeb a dívky poskytované praktiky inzerovali i v díkci svých internetových prezentací (vesměs vytvořených obžalovanou po domluvě se zájemkyní) a pokud poskytovaly služby nadstandardní - nechávaly si za ně příplatit klientem. Obžalovanou byly také pevně stanovené normy k poskytování sexuálních služeb výlučně s kondomem, na což obžalovaná upozorňovala kandidátky při prvních pohovorech. Sexuální služby byly poskytovány dobrovolně, obžalovaná poskytovatelky k jejich poskytnutí v zásadě nenutila, jejich četnost však ovlivňovala aktivně z důvodů obchodních (výdělečných a naplněnosti privátu), nejméně 3x týdně, přičemž směny navíc korigovala, ale nezabraňovala jim. Většina dívek nepřišla do privátu se zkušenostmi od konkurence. Většinou potřebovaly rychle vydělat potřebný obnos peněz na různé potřeby zaplacení dluhů, koupení věcí a zaplacení škol a ihned po jejich nabytí odcházely. Zkušenosti těch „ recidivujících“ dívek buď byly získány u obžalované, ke které se vracely (K██████ F██████, K██████ T██████, K██████ K██████ a A██████ T██████), nebo se týkaly poskytování sexuálních služeb, ale i sazebníku za ně, v jiných privátech, a podle dokazování byla obžalovaná jednou z méně benevolentnějších vůči svým zaměstnankyním. Obžalovaná jednotlivě zjedнала (nikoli nutila, přiměla či svedla) dívky k prostituci proto, aby z ní kořistila. Obžalované v podstatě vyhovovala „ fluktuace „ mladých sotva zletilých (mimo A██████ T██████) „ nezkušených“ děvčat, neboť se sbor prostitutek zákazníkům neokoukal a mohla nabízet stále nové zboží. Za tím účelem obžalovaná pronajala resp. pokračovala v podnájmu bytů, zařídila byty jako místnosti vhodné a přizpůsobené pro tuto činnost. Obžalovaná byla garantem firmy, rozhodovala o tom, jaké služby na privátu a kým budou poskytovány, organizovala služby při eskortech a posléze

vybírala o děvčat peníze ukořistěné za poskytované služby. Peníze byly určeny nejen na hrazení jejich základních potřeb na živobytí, ale i na značně velký nadstandard. Z obstaraných důkazů, zejména výpovědí žen poskytujících v privátu sexuální služby, věcí odňatých při domovní prohlídce (především elektroniky a diářů), a z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vyplývá, že obžalovaná B. K. v privátě [redacted] jednoznačně za účelem kořistění provozovala. Prostitutky jí pak z vydělaných peněz odevzdávaly polovinu a dalších 200 Kč denně a 3.600 Kč měsíčně na pokrytí nákladů inzerce a nutné výdaje za provoz privátu – vodné, stočné, energie a nájem.

Po subjektivní i objektivní stránce obžalovaná naplnila skutkovou podstatu zločinu kuplířství podle § 189 odst. 1 alinea první, alinea druhá trestního zákoníku, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Prostřednictvím běžných či erotických inzertních serverů lákala a zjednávala ženy k provozování prostituce v bytě na adrese [redacted] v [redacted] a chvíli i [redacted] které měla za tímto účelem pronajaté. Zjednaným ženám posléze obžalovaná sama (bez nutnosti platit fotografa a vizážisty) zhotovila fotografie, dala jim instrukce stran částek, které si mají od klientů účtovat a sdělila jim, že polovinu z výdělku a další částky jí budou odevzdávat. Veškeré příplatky za nadstandardní služby si ženy mohly ponechat.

Skutečnost, že ženy sexuální služby poskytovaly, je zdokumentována jednak jejich výpověďmi, jednak odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu. Peníze ženy poté odevzdávaly obžalované, která byla v privátu fakticky stále přítomna, o čemž opět svědčí jejich výpovědi, ale také diáře se jmény dívek a částkami, odňaté při domovní prohlídce.

Pokud jde o kvalifikovanou právní kvalifikaci podle § 189 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, soud se podrobně zabýval jak výpověďmi žen, tak i poznámkami o jejich výdělcích z věcí odňatých při domovních prohlídkách. Na základě těchto důkazů dospěl k závěru, že obžalovaná získala prostitucí provozovanou jiným v předmětném období celkem nejméně 1.927.500,- Kč, ale patrně podstatně více, neboť celá řada dívek nebyla vůbec ztotožněna, známy jsou pouze křestní jména, pod nimiž vystupovaly v privátu. Soud doplnil k výrokovým bodům 1-15, body 16+17 týkající se K. V. nar. [redacted] která v období září 2014 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 20.000 Kč, a M. K. nar. [redacted] která v období dubna 2015 až 28.7.2015 odevzdala obžalované částku ve výši nejméně 100.000 Kč. Tímto neporušil jednotu skutku, když totožnost jednání je zachována a svědkyně byly v přípravném řízení slyšeny (podávaly vysvětlení), a u hlavního líčení se v procesním postavení svědkyně vypovídaly pravdivě o svém působení na privátu. Z provedeného vyšetřování je zřejmé, že privát funguje delší dobu, žen bylo více, a proto se zjištěná částka, která byla v rozsudku stanovena, jeví jako nejnižší možná. Značným prospěchem, kterým je prospěch ve výši zmíněném v ust. § 138 odst. 1 tr. zákoníku. Soud mohl provést prostý součet částek uvedených v deníku obžalované a přihlédnout k výdajům, resp. nákladům na provoz bytu a výdajům za provozování eskorty, neboť pro případ takové kvalifikace soud ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 4 Tz 108/2000 a 3Tz 207/2001 musel vycházet z čistého prospěchu, nikoliv z prospěchu, který byl získán a potom z něj bylo dále hrazeno účelně vynaloženými náklady, značný prospěch tak nemůže činit okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby. Navíc soud měl i při absenci jakéhokoli účetnictví dostatek podkladů, aby mohl míru prospěchu stanovit bez zadání znaleckého posudku. Náklady obžalované mohly skutečně dosáhnout jí uváděných 70-80tisíc měsíčně. Tedy za

oněch 55 měsících je to 3.850.000,- Kč – 4.400.000,- Kč. Naopak výdělky za oněch 55 měsících při provozu v 7 dnech, při průměrně 3 prostitutkách na privátu denně a nejnižším zjištěném průměrném výdělku 2.000,- až 4000,- denně pro jednu z nich, byl 180.000,- Kč až 360.000,- za měsíc a tedy 2.190.000,- až 2.380.000,- za rok, a tedy 9.900.000,- až 19.800.000,- za zažalované období. Při odečtení nákladů, na které si dívky přispívaly ostatně i samy, měsíčně při průměrných počtech shora – 18.000,- Kč na energie (po 200,- Kč denně) a 21.600,- Kč měsíčně za inzerci (při 6 dívkách) nebo 36.000,- Kč (při 10 dívkách), když po součtu podílu dívek je zřejmé, že se i o náklady dívky zase s obžalovanou dělily více než polovinou, mohla obžalovaná teoreticky získat cca 8.000.000,- Kč - 17.600.000,- Kč za 55 měsících.

Soud neshledal žádných okolností, pro které by obžalovaná nebyla trestně odpovědná.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ust. § 37 odst. tr. zákoníku, § 38 odst. 1 a § 39 tr. zákoníku a hodnotil stupeň společenské škodlivosti v jednání obžalované, osobu obžalované, možnosti její nápravy. Při hodnocení stupně společenské škodlivosti jednání obžalované nemůže uspět argument, že se jedná o činnost, která je v ČR tolerována a veřejně inzerována. Ustanovení § 189 tr. zákoníku chrání občanské soužití z hlediska mravnosti a svobodného rozhodování člověka. Jednání obžalované není nepodobné návodu ve smyslu § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku (zjednala jiného k provozování prostituce) Pokud z ní kořistila, její jednání je svou povahou obdobné podílíctví. Tedy zahálčivému způsobu života, těžícímu buď z trestné činnosti jiných nebo z jejich nemravného a společností zavrhaného jednání. Prostituce sama o sobě není trestná, může být přestupkem podle § 47 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona, pokud vzbudí veřejné pohoršení, ale po zjednání jiného k provozování prostituce je při úmyslném zavinění kořistění z jeho prostituce trestné. K osobě obžalované B. K. soud zjistil, že dosud nebyla soudně trestána, ani postihována pro přestupky, žádné další trestní řízení proti ní není vedeno.

Obžalované tak mohl uložit ještě výchovný - podmíněný trest odnětí svobody - v dolní polovině zákonem stanovené trestní sazby v trvání 30 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na přiměřenou zkušební dobu podstatě přečinu i způsobu a době jeho spáchání – v trvání 4 let. Podmíněné odsouzení vychází z předpokladu, že už samo trestní stíhání obžalované, negativní zhodnocení její osoby a jejího činu rozsudkem a hrozba budoucího eventuálního výkonu trestu, mohou mít samy o sobě z hlediska individuální i generální prevence účinky, které má jinak jen výkon uloženého trestu. Podmíněným odsouzením se tak poskytla obžalované důvěra a možnost, aby bez izolace od společnosti svým chováním ve zkušební době odčinila spáchaný přečin, přičemž se jí tím dává možnost dosáhnout toho, že výkon podmíněně odloženého trestu odnětí svobody nařízen nebude, a že se na obžalovanou bude hledět, jako kdyby nebyla odsouzena. Tím podmíněné odsouzení umožňuje vzbudit zájem pachatele na vlastním řádném životě, a podmíněné odsouzení je prostředkem k dosažení účelu trestu, nikoliv projevem shovívavosti k pachateli přečinu.

Protože v bydlíšti obžalované a v samotném privátu byly policejním orgánem na základě soudem řádně vydaných příkazů k domovním prohlídkám odňaty dva notebooky, externí harddisk, čtyři mobilní telefony a SIM karty, fotoaparát, tři flash disky, nájemní smlouvy, zápisníky a diáře a finanční hotovost ve výši 199.000 Kč. + 1.100,-Kč a veškerá odňatá

elektronika byla podrobena znaleckému zkoumání z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, kdy ze znaleckého posudku je zřejmé, že obviněná v bytě provozovala erotický privát a všechny věci nesou stopy denního užívání za účelem provozu privátu a jejich stáří odpovídá typu techniky pořízené v době provozování privátu, soud podle § 70 tr. zákoníku zvažoval propadnutí těchto věcí. Podle ustanovení § 70 odst. 2 soud může uložit trest propadnutí věci, a) které bylo užito k spáchání trestného činu nebo která byla k spáchání trestného činu určena, nebo b) kterou pachatel, byť jen zčásti, nabyt za věc uvedenou v odstavci 1, pokud hodnota věci uvedené v odstavci 1 není ve vztahu k hodnotě nabyté věci zanedbatelná. Podle odst. 3 soud trest propadnutí věci může uložit, jen jde-li o věc náležející pachateli.

Harddisk notebooku zn. Lenovo, odňatý v privátu, obsahoval fotografie dívek, včetně jejich jmen, některé fotografie jsou upravené – dívky mají rozostřené obličeje. Na harddisku notebooku zn. Hitachi, rovněž odňatého v privátu, byly zjištěny obdobné soubory, stejně jako na některých mobilních telefonech a paměťových kartách. Z kontaktů v některých telefonech je patrné, že byly užívány jako provozní telefony privátu. Na harddiscích notebooků zn. Hewlett Packard, jež byly odňaty v bydlíšti obžalované, byly zjištěny erotické fotografie svlečených dívek a z paměti je patrné, že uživatel navštěvoval erotické portály na internetu. Z adresáře mobilního telefonu zn. Mobistel je opět patrné, že sloužil jako provozní mobilní telefon privátu. I vyhodnocením ostatních věcí, které byly při domovních prohlídkách odňaty, soud zjistil, že se jedná o bezprostředně s trestnou činností související listiny - návod pro dívky a ceník, diář s rozpisem dívek na každý den, přehledy vydělaných a odevzdaných částek a inzeráty se sexuálně motivovaným podtextem. Proto soud rozhodl o tom, že podle § 70 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku budou propadnuty tyto věci:

1. notebook zn. Lenovo, v. č. WB [redacted] (položka č. 1 DP)
2. MT Nokia C2330 – [redacted] + baterie + flash disk zn. Kingstone 1 Gb (položka č. 2 DP)
3. notebook zn. HP Compag nx9020, č. [redacted] stříbrno černé barvy (položka č. 3 DP)
4. MT zn. Nokia 6700, imei [redacted] + baterie + SIM karta T-Mobile č. [redacted] + USB card Reader s micro CD adapterem s kartou Transcend 2 GB + diář stříbrný s fialovým hřbetem
5. MT Nokia 6700c, IMEI [redacted] baterie + SIM karta T-Mobile č. [redacted] + micro SD karta 128 MB, MT Samsung duos, bílé barvy, IMEI [redacted] + baterie + 2x SIM T-Mobile, MZ zn. Nokia N97, stříbrné barvy, IMEI [redacted] + baterie + SIM T-Mobile
6. 2 popsané listy A4 linkované – ozn. ceník, otázky, pravidla
7. 2x SD karta zn. Transcend a Kingstone
8. 2x poznámkový sešit A4
9. diář z r. 2014 černé barvy, poznámkový blok A5
10. externí hard disc zn. Samsung č. [redacted]
11. notebook stříbrné barvy zn. HP + kabel
12. MT zn. Nokia, bílo stříbrné barvy, IMEI [redacted] a akumulátorem
13. stříbrný diář Hello Kitty
14. MT Nokia RM 470, stříbrno černé barvy, s. č. [redacted] MT zn. Nokia černé barvy 113, IMEI [redacted] SIM karta Sazka mobil, MT MOBISTEL č. [redacted]

- EL600, IMEI [REDACTED] růžové barvy bez SIM karty
15. fotoaparát Samsung č. [REDACTED]
  16. nájemní smlouva na byt [REDACTED]
  17. zápisník velikosti A5, na titulní straně kůň
  18. Flash zn. DHL, žluté barvy ve tvaru auta
  19. 2x flash – hyperX 64 GB + A data [REDACTED]
  20. notebook zn. HP 530, s. n. [REDACTED]
  21. 3x zápisník, 4 listy A5

Pokud jde o nalezenou finanční hotovost, obžalovaná po propuštění ze zadržení (telefonní hovor ze dne 28.7.2015 ve 20:47:08 hod), tedy v okamžiku, kdy již věděla, že je proti ní trestní řízení vedeno a pro jaké jednání, hovořila telefonicky s H [REDACTED] P [REDACTED] a ve 21:12:50 přijala zřetězenou SMS zprávu od J [REDACTED] K [REDACTED] o tom, že odňaté peníze ¾ roku šetřila a s P [REDACTED] domlouvá, jak by orgánům činným v trestním řízení prokázala, že nepochází z trestné činnosti, že jí je H [REDACTED] P [REDACTED] nabízeno potvrzení o půjčce těchto peněz a J [REDACTED] K [REDACTED] potvrzení, že se jedná o zbytek peněz z dědictví po otci, které od konce roku 2010 měl formálně jako zmocněnec a na základě usnesení notáře pověřeného soudem na svém účtu J [REDACTED] K [REDACTED] (hovor a sms na č.l. 684 -686 spisu). Nakonec pro složitost domluvy přes SMS J [REDACTED] K [REDACTED] v 01:04:55 dne 3.8.2015 upřesňuje v telefonátu že je to jednoduché, protože ty peníze skutečně z dědictví přišly na jeho účet, a byl tam milión, že mu je půjčila a že jí měl každý měsíc za to dávat deset tisíc.(navrhuje obžalovaná). Svědek, aby odůvodnil nalezení hotovosti 200.100,- Kč, navrhuje aby to bylo každý rok 200.000,- Kč. A že jako vyrovnání z května 200.000,- Kč nebo června ? donesl 200.000,- Kč. Nakonec se dohodl, že 1.7.2015 donesl svědek obžalované „ tam „ 200.000,- Kč.

Když byl svědek dotazován na dědictví v přípravném řízení, uvedl, že peníze donesl B [REDACTED] v květnu 2015 – bylo zrovna mistrovství světa v hokeji) osobně do [REDACTED] Peníze z dědictví měl na svém účtu, protože zastupoval obžalovanou před notářem. Dostal 50.000,- Kč jako provizi a Těch 200.000 nevybíral z účtu, měl je doma schované. B [REDACTED] si privátem vydělávala sotva na živobytí.

Když byl svědek policií konfrontován s obsahem hovoru ze dne 3.8.2015 v 01:04:55, setrval na své výpovědi (i přes poučení o povinnosti vypovídat pravdu), jen dodal, nesamozřejmě neví, jestli ty peníze, které byly B [REDACTED] zabavené při domovní prohlídce, jsou ty samé, které jí donesl. K rozporu v datech donesení se nevyjádřil. A aktivně doplňuje, což předtím nikde neuváděl, že bankovky, které jí předával, byly hlavně dvoutisícovky a tisícikoruny (dokumentováno fotograficky v protokolu o domovní prohlídce).

Při hlavním líčení zopakoval výpověď z přípravného řízení a uvedl, že obžalovaná ho prosila, aby dědictví vyřídil. Byla na prvním jednání a vypadalo to špatně, příbuzní ji napadali a nedomluvili se na vyrovnání dědictví, tak ho požádala, aby to vyřešil, pokud by chtěl. Schůzka před notářem pokračovala až v jeho přítomnosti. Dohodli se, že peníze půjdou na jeho účet jako nějaká půjčka nebo něco podobného. Myslí si, že obžalovaná tehdy neměla svůj účet. Peníze přišly najednou, myslí si, že přišly v termínu. Přišlo to měsíc po rozhodnutí notáře. Peníze byly na účtu a nějaké použil pro svou potřebu pro podnikání. Vždy ale částku vrátil. Dnes obžalované nic nedluží. Dnes na účtu nejsou žádné peníze z dědictví.

Z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu je tedy patrné, že peníze pocházejí z trestné činnosti a nejedná se ani o peníze z dědictví, ani o půjčku. Výpověď svědka Kúdely je nedůvěryhodná a její původ spočívá v telefonickém odposlechu. Proto dle § 70 odst. 1 tr. zákoníku soud uložil trest propadnutí věci, tj. finanční částky 200.100,- Kč., neboť obžalovaná získala zabavenou sumu 200.100,- Kč našetřením z kořistěných peněz, tedy trestným činem nebo jako odměnu za něj.

P o u ě n í : Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 16.06.2016

JUDr. Milan Rossi, v.r.

předseda senátu

Za správnost: Pospíšilová